

കറവു ചോരണം അധികവുമാകുമ്പോൾ പരക്കിന്റെ വില കൂടുകയും, മറിച്ചാവുമ്പോൾ വില കുറയുകയും ചെയ്യുമെന്നതാണ് പ്രാർത്ഥനയിലെ അലംഘ്യനിയമം. ആവശ്യമുള്ള വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞശേഷം ഈ വിദഗ്ദ്ധർ ബുള്ളിയൻ അസോസിയേഷനിലെത്തി അന്ന് ബോംബെയിൽ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ പ്രാരംഭവില (ഓപ്പനിങ്ങ് റെയ്റ്റ്) പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. നിമിഷങ്ങൾക്കകം ഈ വില ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ നഗരങ്ങളിലുമുള്ള സ്വർണ്ണവ്യാപാരികൾ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിയും. പിന്നീട് വൈകുന്നേരമാവുമ്പോഴേക്കും, ചോരണത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലനുസരിച്ച് വില കൂടുകയോ കുറയുകയോ ചെയ്യുന്നു. വിലയ്ക്കു നടുത്തു സമയത്തു അവസാനവില (ക്ലോസിങ്ങ് റെയ്റ്റ്) പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നു. പിറ്റേദിവസത്തെ പ്രാരംഭവില, തലേദിവസത്തെ അവസാന വിലകൂടി കണക്കിലെടുത്താണ് നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നത്.

വരന്റെ പിതാവ് ആവശ്യപ്പെട്ടത്ര പൊന്നു കൊടുക്കാൻ കഴിയാതെയാൽ, ആശിച്ചപോലെ മകളുടെ വിവാഹം നടത്താൻ കഴിയാതിരുന്ന എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഈ വിവരങ്ങൾ വല്ല ആശ്വാസവും നൽകുമോ എന്ന് എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ നൂററാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് ഭർത്താവായി കണ്ടെത്തിയ 'സർവ്വേ ഗുണാഃ കാഞ്ചനമാശ്രയന്തേ' (എല്ലാ ഗുണങ്ങളും സ്വർണ്ണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്ന അനുഭവപാഠം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ, കാരാരികൊണ്ടുള്ള ഒരു മുറിവുപോലെ നീറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ.

(10 ജനുവരി, 1988)

96. സ്വർണ്ണാഭരണം വാങ്ങുമ്പോൾ

ഇതു വായിക്കുന്ന നിങ്ങളിൽ പലർക്കും ഡോക്ടർ ഏറാടിയെ പരിചയമുണ്ടാവില്ല. പ്രശസ്തനായ ഒരു ധനശാസ്ത്ര പ്രൊഫസർ ആണ് അദ്ദേഹം. സേവനം തമിഴ്നാട്ടിലാണ്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കെല്ലാം സമ്മതൻ. ഗവേഷണപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കിടെ എഴുതുന്ന പ്രബന്ധങ്ങൾ നിമിത്തം അക്കാദമിക് വൃത്തങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധൻ. പഠിപ്പം പഠിപ്പിക്കലുമായി, മാറ്റു കാര്യങ്ങളിലൊന്നും വലിയ താല്പര്യമില്ലാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. വരുമാനം മോശമല്ലെങ്കിലും, നാൾതോറും വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന നിത്യനിദാനച്ചെലവുകളും കൂടെക്കൂടെയുള്ള പുസ്തകംവാങ്ങലും കഴിച്ചാൽ സമ്പാദ്യം മോശംതന്നെ.

ഡോക്ടർ ഏറാടിയുടെ ഇളയ അനുജത്തിയുടെ ഇളയ മകളുടെ കല്യാണമാണെന്നു നാട്ടിൽനിന്നു കത്തു വന്നു. അനുജത്തിമാരിൽ ഇളയവരും ഏറാടിയുടെ വാത്സല്യഭാജനമാണ്; ഇളയ അനുജത്തിയുടെ ഇളയ മകളാണെങ്കിൽ കണ്ണിലുണ്ണിയും. വിവാഹാവസരത്തിൽ ആ കട്ടിക്കു ഉചിതമായ ഒരു സമ്മാനം നല്ലണം. ഡോക്ടർ ഏറാടി ഭാര്യയുമായി ആലോചിച്ചു. ഭാര്യയ്ക്കാണെങ്കിൽ സംശയമൊന്നുമില്ല. സ്വർണ്ണാഭരണമല്ലാതെ എന്താണു വിവാഹസമ്മാനമായി കൊടുക്കുക? പണം കുറവുണ്ടെങ്കിൽ ആഭരണത്തിന്റെ തൂക്കം കുറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഏതായാലും കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു സ്വർണ്ണംതന്നെയായിരിക്കണം.

ബാങ്കിലുള്ള സമ്പാദ്യത്തിൽനിന്ന് നാലോ അഞ്ചോ ആയിരം രൂപ, ധനശാസ്ത്രജ്ഞൻ അതൊരു നിസ്സാരസംഖ്യയാണെങ്കിലും അദ്ധ്യാപകൻ വലിയൊരു തുകതന്നെ, വാങ്ങി ഡോക്ടർ ഏറാടിയും ഭാര്യയും ഒരു

വൈകുന്നേരം നഗരത്തിലെ പ്രധാന സ്വർണക്കട സന്ദർശിച്ചു. ആദ്യമായാണ് അദ്ദേഹം ഇത്തരമൊരു കടയിൽ പോകുന്നത്. പുസ്തകക്കടയിലേ പരിചയമുള്ള, വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ വാങ്ങാറുള്ളതു ഭാര്യയാണ്. സ്വർണം രണ്ടുപുട്ടരും വാങ്ങാറില്ല.

കട എയർകണ്ടീഷൻചെയ്തുതാണ്. വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന ഫർണിച്ചർ, ചുറ്റും കണ്ണാടി, പലതരം ആഭരണങ്ങളുടെ പ്രദർശനം, കണ്ണഞ്ചിക്കുന്ന വൈദ്യുതപ്രകാശം. ഡോക്ടർ ഏറാടി ഇങ്ങനെയൊരു കട മുമ്പു സങ്കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടിയില്ല. അദ്ദേഹം പരുങ്ങലിലായി, പതിയും അമ്പരന്നു.

കടക്കാരൻ എഴുന്നേറ്റു പ്രൊഫസറെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. സുഖപ്രദമായ സോഫയിൽ ഏറാടിയെയും പതിയെയും ഇരുത്തി. കടിക്കാൻ എന്തുവേണമെന്ന് ആരാഞ്ഞു. പ്രൊഫസർ പരുങ്ങുന്നതു കണ്ട്, കാപ്പിക്കു് ഓർഡർ കൊടുത്തു. എന്നിട്ട് സ്വയം ഇരിക്കാതെ, തൊഴുതുകൊണ്ടു പോയി: 'സാറിന് എന്തെ മനസ്സിലായോ?'

ഡോക്ടർ ഏറാടി തന്റെ ഓർമ്മയിൽ പരതി. മുഖം പരിചിതം; പക്ഷേ, എവിടെവെച്ചാണ് പരിചയമെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഏറാടിയുടെ പരുങ്ങൽ കണ്ട് കടക്കാരൻ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ സാറിന്റെ ശിഷ്യനാണ്. രാമനാഥൻ. രാമനാഥൻ ചെയ്തിയാർ.'

ഇപ്പോൾ ഏറാടിക്കു് ഓർമ്മവന്നു. സ്വർണവ്യാപാരി ശ്രമനാഥൻ ചെയ്തിയാരുടെ മകൻ രാമനാഥൻ. ഏതാനും വർഷംമുമ്പു് ബി. എ. ക്ലാസ്സിൽ പഠിച്ചിരുന്നു. അന്നൊരു മെലിഞ്ഞ ചെറുക്കനായിരുന്നു. ഇന്ന് എന്തുമാത്രം തടിച്ച്രിരിക്കുന്നു! എന്നാലും, മുഖത്തു നോക്കുമ്പോൾ പഴയ ശിഷ്യൻ രാമനാഥൻ തെളിഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടു്. ഡോക്ടർ ഏറാടിക്കു വലിയ സന്തോഷമായി. പരുങ്ങൽ മാറി.

പരിചയം പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ കാപ്പിയെത്തി. രാമനാഥൻ ബി. എ. കഴിഞ്ഞു് അച്ഛന്റെ ബിസിനസ് ഏറ്റെടുത്തി. അച്ഛൻ ചെയ്തിയാർ ഏറെ താമസിയാതെ മരിച്ചു. മകൻചെയ്തിയാർ ബിസിനസ്സിൽ സമർത്ഥനായിരുന്നു. പുതിയ ഈ ഷോറൂം സംവിധാനം ചെയ്തു് അയാളാണ്.

ശിഷ്യന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഗുരു സന്തോഷിച്ചു. അയാളെ അകമഴിഞ്ഞു് അഭിനന്ദിച്ചു. പിന്നീടു് തന്റെ ആവശ്യം പറഞ്ഞു: 'ഒരു വിവാഹ സമ്മാനം വാങ്ങണം. രണ്ടു വള മതി.'

രാമനാഥൻ ഷോകേസ് തുറക്കാതെ, ഡോക്ടർ ഏറാടിയെയും പതിയെയും ഷോറൂമിനു പുറകിലുള്ള ഒരു മുറിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ലോക്കർ തുറന്നു. പലതരം വളകൾ പുറത്തെടുത്തു. ആവശ്യത്തിനും തങ്ങളുടെ പണസ്സഞ്ചികയും യോജിച്ച രണ്ടു വളകൾ മിസ്സിസ് ഏറാടി തിരഞ്ഞെടുത്തു.

തിരികെ ഷോറൂമിൽ വന്നശേഷം, സ്വർണക്കച്ചവടത്തിന്റെ പ്രായോഗികവശങ്ങളെപ്പറ്റി രാമനാഥനുമായി ഏറാടി സംഭാഷണം തുടങ്ങി. ശിഷ്യന്റെ അടുത്തു തനിക്കു് ഒട്ടേറെ പഠിക്കാനുണ്ടെന്ന് ഗുരു പിൻ മനസ്സിലായി.

രാമനാഥൻ പറഞ്ഞു: 'സ്വർണക്കച്ചവടത്തിൽ സത്യസന്ധത പുലർത്തുക വിഷമമാണ്. വഞ്ചിക്കാനും വഞ്ചിക്കപ്പെടാനും അവസരങ്ങൾ ധാരാളം. സ്വർണവ്യാപാരികൾ പെട്ടെന്നു പണക്കാരാവുന്നതിന്റെ രഹസ്യം മരൊന്നുമല്ല. കലീനമായ ഒരു ലോഹമാണ് സ്വർണം. പക്ഷേ, അതിൽ കലർപ്പു കലർത്തുക എളുപ്പമാണ്. ആഭരണങ്ങളായി പണിത സ്വർണത്തിലെ കലർപ്പു കണ്ടുപിടിക്കുക അസാധ്യംതന്നെ. വേണമെങ്കിൽ വീണ്ടും ഉരുക്കണം. അതിനു് ആരും മെനക്കെടുകയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഇരുപത്തിരണ്ടു കാരറ്റ് ഉള്ള ശുദ്ധസ്വർണമെന്ന നിലയിൽ

വില്ലപ്പെടുന്നതു പലപ്പോഴും ഇരുപതോ പതിനെട്ടോ പതിനാറുപോലുമോ കാരറ്റ് ശുദ്ധിമാത്രമുള്ള, ചെമ്പുകലർന്ന സ്വർണമായിരിക്കും.

‘ഇരുപത്തിരണ്ടു കാരറ്റ് ശുദ്ധിയുള്ള സ്വർണത്തിന്റെ വിലയാണു ദിവസേന പത്രങ്ങളിൽ കാണുക. മൊത്തവ്യാപാരികൾ ഈ സ്വർണം പതു ഗ്രാമിനു 1770 രൂപ തോതിൽ വില്ക്കുന്നു എന്നുവെക്കുക. ആരേണവ്യാപാരികൾ ഇത്രയും സ്വർണത്തിനു അഞ്ഞൂറു രൂപയോളം കൂട്ടി, ഏതാണു 1820 രൂപ വില പറയും. പണിക്കൂലി ഇതിനു പുറമെയാണു. ഈ സ്വർണത്തിൽത്തന്നെ ചെമ്പുകലർത്തി കാരറ്റ് കുറയ്ക്കുമ്പോഴോ?’

‘സാധാരണയായി, 10,000 രൂപ വിലയുള്ള സ്വർണം ആരേണമായി സാർ വാങ്ങുമ്പോൾ സാറിനു കിട്ടുക 7,930 രൂപയുള്ള സ്വർണം മാത്രമായിരിക്കും. 20,70 രൂപ സാറിനു നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇനി സാർ ഇതു തിരികെ വില്ക്കുകയാണെന്നിരിക്കട്ടെ, സാർ കൊടുത്ത വിലയിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, സാർ വാങ്ങിയ സ്വർണത്തിന്റെ യഥാർത്ഥവിലയിൽനിന്നു തന്നെ, ഇരുപതു മുതൽ ഇരുപത്തഞ്ചുവരെ ശതമാനം കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്കു ഞങ്ങൾ ഇതു വാങ്ങും. കാരണം, ആ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾ സ്വർണത്തിന്റെ ശരിയായ മാറു, അതിലെ കലർപ്പിന്റെ അളവു, കൃത്യമായി കണക്കാക്കി പറയും. അതായതു, 10,000 രൂപയ്ക്കു സാർ വാങ്ങിയ ആരേണം തിരികെ വിൽക്കുമ്പോൾ സാറിനു കിട്ടുക കഷ്ടിച്ച് 6,500 രൂപയായിരിക്കും.’

‘ഉരുക്കിനോക്കുതെ നിറംകൊണ്ടു സ്വർണത്തിലെ കലർപ്പു കണക്കാക്കാൻ കഴിയുകയില്ലേ?’ ഡോക്ടർ ഏറാടി ചോദിച്ചു.

‘എത്ര പരിചയമുള്ള കണ്ണിനും അതു സാധ്യമല്ല’. രാമനാഥൻ പറഞ്ഞു: ‘സ്വർണത്തിനു ഏതു നിറം വേണമെങ്കിലും കൊടുക്കാനുള്ള വിദ്യ ഞങ്ങളുടെ കൈയിലുണ്ടു. ശുദ്ധമായ തങ്കത്തിന്റെ മഞ്ഞനിറം; ചെമ്പുകലർന്ന പവന്റെ ചുവപ്പുനിറം. ഇനി വേണമെങ്കിൽ പശ്ചാത്യർക്കു പ്രിയപ്പെട്ട പ്ലാറ്റിനത്തിന്റെ വെള്ള നിറം. സാറിനു ഇഷ്ടമുള്ള നിറത്തിൽ ഇതേ ഉരുപ്പടി ഞങ്ങൾ തരാം. ഒരാരംകും കൃത്രിമം കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല.’

‘ഉപഭോക്താക്കൾക്കു സംരക്ഷണം നൽകാൻ സർക്കാർ എന്തെങ്കിലും നടപടികൾ എടുക്കുന്നുണ്ടോ?’ പ്രൊഫസറുടെ സംശയം.

‘എന്തു നടപടി? മാറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ ചില നിയമങ്ങളെല്ലാമുണ്ടു. ഉദാഹരണത്തിനു, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രസിദ്ധരായ എല്ലാ ആരേണവ്യാപാരികളും, അവർ വില്ക്കുന്ന ആരേണങ്ങളിൽ, അവ ഉണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച സ്വർണത്തിന്റെ മാറു (കാരറ്റ്) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. ‘ഹാൾമാർക്ക്’ എന്നാണു ഇതിനെ പറയുക.’

‘ഇന്ത്യയിലോ?’

‘ലൈസൻസുള്ള ആരേണക്കടക്കാർ തങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന സ്വർണാരേണങ്ങളിൽ സ്വർണത്തിന്റെ മാറു രേഖപ്പെടുത്തണം’ എന്ന ഒരു വകുപ്പു ഇന്ത്യയിലെ സ്വർണനിയന്ത്രണ (ഗോൾഡ് കൺട്രോൾ) നിയമത്തിലുണ്ടു. പക്ഷേ, ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്താൻ സർക്കാർ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഉപഭോക്താക്കൾക്കു ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമമുണ്ടെന്ന അറിവുമില്ല. ആക്ഷേപമുണ്ടെങ്കിലല്ലേ അധികാരികൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടു? സ്വർണത്തിന്റെ ശുദ്ധി, ആരേണം നശിപ്പിക്കാതെ തിട്ടപ്പെടുത്താൻ മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതിനാൽ, ആരേണം വാങ്ങിയ ആരും ഇതുവരെ സ്വർണത്തിലെ കലർപ്പിനെപ്പറ്റി പരാതിപ്പെട്ടിട്ടില്ല.’

ഡോക്ടർ ഏറാടി ഭാര്യയുടെ നേരെ നോക്കി. ‘അറിഞ്ഞിട്ടു നാം ഇതു വാങ്ങണമോ?’ എന്ന ചോദ്യമായിരുന്നു ആ നോട്ടത്തിൽ.

രാമനാഥൻ പറഞ്ഞു: ‘ഇതെല്ലാം മാറ്റു വ്യാപാരികളുടെ കാര്യമാ

ണം സാർ! 'ചെട്ടിയാഴ്സ' ജൂവല്ലറി'യുടെ കാര്യം വ്യത്യസ്തമാണ്. ഇവിടെ ഇരുപത്തിരണ്ടു കാരറിൽ കുറഞ്ഞ ഒരു ഉരുപ്പടിയും ഞങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയോ, വില്ക്കുകയോചെയ്യാറില്ല. തൃപ്തികരമല്ലെന്നു തോന്നുമ്പോൾ, ആർക്കും ഞങ്ങളോടു വാങ്ങിയ സാധനം തിരിച്ചുതരാവുന്നതേയുള്ളൂ. ഞങ്ങൾ വാങ്ങിയ വില ഞങ്ങൾ അപ്പോൾ തിരിച്ചുകൊടുക്കും.'

ശിഷ്യനെ സംശയിച്ചതിൽ ഗുരുവിനു മനോവേദന തോന്നി. അദ്ദേഹം ചിരിച്ചു. രാമനാഥന്റെ കൈയിൽനിന്നു് ആരേണപ്പെട്ടി—ഓസ്റ്റീക്കിൽത്തീർത്തു് അകത്തു വെൺവെറുവെച്ച ഒരു മനോഹരവസ്തു—അദ്ദേഹം വാങ്ങി. മിസ്സിസ് ഏറാടി പേഴ്സ തുറന്നു പണം എണ്ണിക്കൊടുത്തു.

'സാറിനു ട്രാൻസ്പോർട്ട് വേണമോ?'

'വേണ്ട, വേറെ ചില സാധനങ്ങൾകൂടി വാങ്ങാനുണ്ട്. ഗുഡ് ബൈ.'

പിറ്റേന്നു കാലത്തു പത്രം വായിക്കുമ്പോൾ, ഒരു വാർത്താശകലം ഡോക്ടർ ഏറാടിയുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റി. ആ വാർത്ത താഴെ കുറിക്കുന്നു:

ന്യൂദൽഹി, ജൂലൈ 27.

'സ്വർണ്ണ (നിയന്ത്രണ) നിയമത്തിലെ മുപ്പതാം വകുപ്പിൽ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് വകുപ്പിലെ കളക്ടർമാർ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ ചെലുത്തണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വകുപ്പനുസരിച്ചു്, ആരേണത്തിലെ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ കാരറിന് എത്രയെന്നു ലൈസൻസുള്ള സ്വർണ്ണവ്യാപാരികൾ വാങ്ങുന്നവർക്കു സർട്ടിഫിക്കറ്റു് നല്കണം.'

'ഇരുപത്തിരണ്ടുകാരറ്റുള്ള സ്വർണ്ണമാണെന്നു പറഞ്ഞു പതിനെട്ടുകാരറ്റു മാത്രമുള്ള സ്വർണ്ണംകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച ആരേണങ്ങൾ വില്ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി മി. രാജനാഥ് ശങ്കർശാസ്ത്രി ലോകസഭയിൽ ഉന്നയിച്ച ഒരു ചോദ്യത്തിനു മറുപടി പറയവേ, ഫിനാൻസ് ട്രേറ്റർ മിനിസ്റ്റർ ശ്രീ എസ്. എം. കൃഷ്ണയാണ് ഈ വിവരം വെളിപ്പെടുത്തിയതു്.

'ഈ നിയമപ്രകാരം ലൈസൻസുള്ള ആരേണ വ്യാപാരികൾ, അവർ നിർമ്മിക്കുകയോ വില്ക്കുകയോചെയ്യുന്ന ഓരോ ആരേണത്തിലും, അതു നിർമ്മിച്ച സ്വർണ്ണത്തിന്റെ മാറ്റു (കാരറ്റു) മുദ്രകത്തിയിരിക്കണം. മുദ്രകത്താൻ പറയാത്തത്രു ചെറിയ ആരേണങ്ങൾ മാത്രമേ ഈ നിയമത്തിൽനിന്നു് ഒഴിവാക്കപ്പെടാവൂ. ഈ കാര്യം വ്യാപാരികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും, സെൻട്രൽ എക്സൈസിലെ കളക്ടർമാരോടു് ഇതു സംബന്ധിച്ചു ജാഗ്രത പുലർത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ലോകസഭയിൽ എഴുതി സമർപ്പിച്ച ഒരു മറുപടിയിൽ മന്ത്രി പറഞ്ഞു.'

തലേന്നു വാങ്ങിയ വളകൾ ആരേണപ്പെട്ടിയിൽനിന്നെടുത്തു് ഡോ. ഏറാടി തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. അതിൽ വല്ല മുദ്രയുമുണ്ടോ?

ഏറാടിയുടെ ഭാര്യയും നോക്കി, വളരെനേരം.

ഇനി ഏതെങ്കിലും ആരേണം വാങ്ങുമ്പോൾ, നിങ്ങളും നോക്കൂ.

(16 സെപ്റ്റംബർ, 1984)